

[Holger K. Nielsen]

samarbejde på kulturområdet. Derfor vil jeg igen opfordre ministeren til at tænke lidt mere offensivt, ikke hele tiden være så tilbageholdende med, at man fra dansk side fremlægger forslag og initiativer.

Jeg savnede egentlig en kommentar fra kulturministeren og også fra flere af de borgerlige ordførere til min sammenligning med Det Audiovisuelle Eureka. Er det ikke korrekt, at det, vi har foreslået her, ikke er mere bureaukratisk end Det Audiovisuelle Eureka, der er under opbygning i øjeblikket, og som regeringen jo har støttet positivt? Jeg vil godt høre, om det ikke er korrekt, og om ikke regeringspartierne på den baggrund vil indrømme, at det her faktisk godt kan lade sig gøre på en måde, som ikke er uoverstigeligt bureaukratisk, og som kan fungere i praksis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om skabelse af et åbent europæisk uddannelsessamarbejde (Uddannelses-Eureka).

Af Gade (SF) m.fl.
(Fremsat 7/12 89).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne starte, hvor den tidligere debat

sluttede. Jeg vil gerne tilslutte mig både fru Birte Weiss' lille tvivl og kulturministerens store tvivl med hensyn til nødvendigheden af at opbygge dette ekstra sekretariatsapparat.

Jeg var med til at oprette det rigtige Eureka den 17. juli 1985, og jeg vil gerne bevidne, at helt så lille et apparat, som hr. Holger K. Nielsen gør det til, er det altså ikke. Der bruges utrolig mange embedsmandstimer, årsværk i hundredvis. Der er masser af rejser, møder, papirer, taler, sådan som det nu engang må være, med tolke og alt, hvad der skal til, når så mange lande skal samarbejde.

Og netop på uddannelsesområdet er der utrolig meget af den slags i forvejen. Forskellen på forsknings- og uddannelsesområdet er jo – og jeg håber, at hr. Holger K. Nielsen bliver her, for det er bestemt også ham, jeg taler til – at vi har en hel masse samarbejde på uddannelsesområdet.

På uddannelsesområdet er det jo offentlige instanser, der samarbejder, mens Eureka, som er en forskningsorganisation, vedrører samarbejde mellem private virksomheder. Et sådant samarbejde mellem private virksomheder havde vi ikke i forvejen, og derfor syntes landene i 1985 på fransk foranledning, at vi skulle lave et ægteskabsbureau for private virksomheder.

Når det gælder uddannelsessteder, har vi masser af ægteskabsbureauer i forvejen, og jeg mener egentlig, at koordinationen, eller rettere sagt arbejdsdelingen, er ganske hensigtsmæssig på det felt, så derfor mener jeg ikke, at vi har brug for et ekstra koordinerende led. Vi har Nordisk Ministerråd, vi har UNESCO, vi har OECD, og så har vi altså EF's uddannelsessamarbejde, som i stigende grad er åbent for tredjelande.

Jeg skal ikke udbrede mig om det alt sammen, men vil gerne give nogle eksempler på, hvorledes arbejdsdelingen foregår.

Europarådet startede meget bredt og er stadig et meget vidtfavnende samarbejde, men arbejder i øjeblikket især med fremmedsprogsundervisning og med voksenuddannelse.

Når det gælder Romtraktaten, står der jo udtrykkelig nævnt spørgsmål om anerkendelse af eksaminer og faglig uddannelse, og det tætteste samarbejde inden for EF har da også hidtil været inden for de videregående uddannelser og erhvervsskoleområdet, men i stigende grad kommer også gymnasiet og folkeskolen med.